

Neochota k řešení situace farem na horách vyústila v další rozkol v Agrární komoře

Českomoravský svaz zemědělských podnikatelů vystoupil z Agrární komory

Důvodem k jeho vystoupení byl především liknavý přístup Agrární komory k podpoře LFA oblastí, podpoře chovu krav bez tržní produkce mléka a chovu masných telat. ČMSZP nebyl Agrární komorou přizván k tvorbě pracovní skupiny LFA oblastí a ČMSZP také ztratil svého zástupce v ekonomické komisi Agrární komory, kde byl Svaz původně zastoupen.

Ačkoliv se k dění v ostatních profesních organizacích zpravidla nevyjadřujeme, v tomto případě však cítíme potřebu některá fakta komentovat. Obhajoba zájmů jednotlivých organizací plyne převážně ze zájmů jejich členské základny, někde i jejich vedení. Svaz marginálních oblastí sdružuje především farmáře, kterým přírodní omezení neumožňuje exploatační chování tržních farem v nížinách s převahou orné půdy. Právě ti jsou dominantní v AK. Spolu s našimi oponenty i partnery, kam obě organizace bezesporu patří, se však snažíme vždy vést konstruktivní dialog a respektovat jejich právo na svobodné členství či jeho ukončení. I v tomto případě jej respektujeme. Hlasitá nutkavost mediálního zdůvodňování vystoupení jednoho člena AK nás proto překvapuje. Nebyla by podle nás snad ani nutná, pokud by nebyl tento člen významný a jeho odchod neodkazoval na hlubší rozkol.

AK čas od času přijde s návrhem na zákonném povinného členství zemědělských nevládních organizací, a to se samozřejmě v kombinaci s preferencí zájmů největších členů nemusí menším a oborově vyhraněným sdružením líbit. Přirozeně tak už v roce 1997 z AK odešla významná část zemědělců sdružená nyní v Asociaci soukromého zemědělství, následně vznikl i Svaz marginálních oblastí, poté opustili Českomoravský svaz chovatelů masného skotu a nyní Českomoravský svaz ze-

mědělských podnikatelů. Odliv členů tak může sice znamenat oslabování jedné z nevládních organizací a tím i prožívání pocitu ztráty dominantního postavení, ale také zcela přirozené koncentrování její členské základny a následné podoby obhajovaných zájmů. Priority jsou totiž velmi provázené a podpora jednoho může i nemusí znamenat podporu druhého.

Veřejná obhajoba AK, že problematiku LFA aktivně řeší a problém odchodu ČMSZP je spíše problémem jeho vlastní pasivity uvnitř AK, stojí dle našeho názoru na slabých argumentech.

Je pravdou, že AK vytvořila v srpnu loňského roku Komisi pro méně příznivé oblasti. Skutečností však je, že tato komise byla vytvořena až po velkém tlaku členské základny, která kritizovala liknavý přístup k tomuto tématu v celém průběhu tvorby PRV. Je naprosto bez diskuzí, že pro její členy by bylo samozřejmě přínosnější, kdyby tato komise existovala už od počátku příprav PRV.

Nesouhlasíme s tím, že si AK přisvojuje prosazení navýšení obálky LFA o 108 milionů

z celkového navýšení obálky PRV. Osloveny byly všechny klíčové nevládní organizace, ale i některé podnikatelské subjekty. Svaz marginálních oblastí prosazoval 223 milionů €, částku, která by odpovídala skutečné kompenzaci újmy za hospodaření v marginálních oblastech, své návrhy na rozdělení předložily i jiné nevládní organizace. Výsledkem však je, že návrh AK prošel téměř „na přání“ v návrzích jak v obálce pro LFA, tak na posílení i jiných kapitol. Není proto divu, že i přes hlasité ex post argumentace nemusí být řada jejich členů s aktivitami své organizace spokojena a jsou pak logicky nuceni hledat zastání svých stanovisek samostatně nebo jinde.

Na druhou stranu samozřejmě vítáme, že spolu s AK máme identické názory např. na návrat prostředků z degresivity u LFA zpět do obálky LFA a jsme velmi zvědaví, zda-li v kontextu své aktuální rétoriky bude AK lobovat např. za welfare u EZ či welfare paseného skotu, poněvadž velká část subjektů v těch skutečných LFA, přírodně znevýhodněných, jsou ekologičtí zemědělci.

